

הכספי

ת ש ו ב ה :

המצב הכספי בארצנו הוא ב"ה בטוב וסדנא דארעא חד הוא : גם הפקידים העליונים של ה"ה מכני "עשרת" השבטים" מקבלים משכרות השמנת וה"ניי" טיבם" כלומר האזרחים מבני הארץ מקבלים רק את החמין...

ובכל זאת מטייל אני ברחובות ירושלים בלילה בעגה שמדליקים את הפנסים הקטנים עם הגדולים בירושלים של מעלה ובתי הראינע ב"ציון וירושלים" של מטה בתי הגלידה והמשקה הלאומי שלנו "הגוז" המר המתוק מ"בל דכפין" ועד "כל דצריך" מנוה "שאנן" ושכנתו ה"בל פארית" ועד בני "קדם" — כלם מדליקים את פנסיהם החשמל שלהם וכלם מלאים ב"ה מאחב"י. ויש יהודים שנוהגים לאמר "ועל הנסים" בכל לילה בין כסא לעשור כתיאטרון "ציון" הוץ מהפקידים והמורים מפני סוף חדש ראשון ואולי גם שלישי למשכרתם ועדיין אומרים כי אין כסף בירושלים!

עודני יושב וכותב את שעורי זה והנה הגיע לאזני קול רעש וצעקה : "גוואלד!" (יסלחו לי אלה העונידים "על המשמר"!) נגשתי בחרדה אל הלוני וראיתי לפני "קומידיה" (שוב פעם סליחה על המלה הז'רגונית הזו!) שלמה או יותר נכון טרגי קומידיה.

שתי שורות אחזקות של פחים דיקים מונבים משני עברי הברז של המים אשר בשכונה ומרעש הפחים הדוחפים זא"ז ברעש והמולה ונדהקים אל המים אין

שומעים כמעט את קול הצעקות של הנערות האהוזות אשה בשער ראשה של הברתה ומברכות זו את זו לכבוד יובל כפור בכל דברי התוכחה ובאבי אביהן עד תרה אבי אברהם...

נגשתי אל הברז וזכרתי את "מי כויבה" שבחומשי מפני שנתמעטו רחמנא לצלן המים בבורות והורעלו לא מהנפט הלילה אלא מהעונות הרבים שהשליכו אחב"י אל קרבם בשעת "תשליף" ביום ראש השנה...

ועומדים זקנים וזקנות על הפחים ומתפללים עוד לפני הג'סוכות על השם וצועקים אל הברז המטפף : "בעבורי אל תמנע מים!" ואני עמדתי שעה קלה להתבונן אל המחזה ואמרתי בלבי : נפל למלאת בירושלים פח מלא של זיעה מלמלא חצי פח של מים מהברז...

ועכשיו תלמידי היקרים האזינו לשעורי יערף במטר לקחי ותול כטל אמרתי :

בערב יום כפור זה בשעת הכאה "מפורים" תקחו בשתי ידיכם את כל הפספורטים למיניהם עם ה"צפור" למטה ותטכו על ראשכם ג' פעמים והאמרו כזו הלשון : זו חליפתה זו תמורתה זו כפרתי זה הפספורט ילך לעזאזל (לא העתון חליפתה!) ואני אלק אל משרד העליה ואל ועד העיר ואכנס בשעה טובה ברשימת האזרחים אמן! ובזכות זה תכתבו תלמידי למאותיכם ולאלפיכם ותהתמו בספרה אזרחים וזרחים בארצנו ולשנה טובה אמן!

עזימות